

Wielu współczesnych chrześcijan ma dookoła siebie różne antychrześcijańskie bądź wprost szatańskie symbole, nawet nie wiedząc o tym. Wielu wiernych nie uświadamia sobie, że przyjmują Komunię św. z symbolem np. „cerkwi diabła” na podkoszulku. Młodzież się dziwi, kiedy tłumaczysz, że te czy inne modne znaczki są symbolem walki z Chrystusem i Kościołem, znakiem czci diabłu. Biorąc pod uwagę brak wiedzy w tej dziedzinie i odpowiadając na liczne prośby, spróbujemy przypomnieć niektóre najbardziej rozpowszechnione we współczesnej kulturze masowej symbole i zorientować się w ich znaczeniu.

1. Pierścień Atlantów Najczęściej jest to metalowy pierścień z wyrytymi prostokątnymi figurami geometrycznymi. Znak wyryty na pierścieniu składa się z trzech umieszczonych w centrum wydłużonych prostokątów. Po obu stronach prostokątów, na ich przedłużeniu, znajdują się po trzy mniejsze prostokąci oraz, zamykające całą kompozycję, trójkąty równoramienne.

Historia tego pierścienia zaczęła się w Egipcie. Około 1860 r. francuski egiptolog markiz d'Agrain podczas badań archeologicznych odnalazł w Egipcie pierścień zawierający opisany wyżej symbol. Ponieważ znak odwzorowany na pierścieniu nie pasował do tradycji egipskiej, zaczęto przypisywać pierścień cywilizacji Atlantów, której spadkobiercami mieli być rzekomo starożytni Egipcjanie.† Według tradycji greckiej mityczna Atlantyda znajdowała się na wyspach morskich i została całkiem zatopiona wskutek nieznanego kataklizmu. Ta legenda zawsze przyciągała uwagę ludzi uprawiających ezoteryzm. Stąd też opisywany wyżej pierścień, nazwany pierścieniem Atlantów, stał się bardzo popularny wśród ezoteryków (Roger de Laforest) czy radiestetów (A. de Belizal), którzy zaczęli go badać i odkryli w pierścieniu rzekomo cudowne właściwości. Jednak żeby ten przedmiot zaczął działać, należy wykonać specjalne magiczne rytuały. Po odpowiednim wykonaniu wszystkich obrzędów posiadacz pierścienia nie może przekazywać go innym, jest w pewny sposób do niego „przywiązany”. Współczesna moda na pierścień Atlantów jest związana z aktywną działalnością ezoteryków na tle szeroko rozpowszechnianej ideologii New Age (Nowa Epoka), która to dąży do syntezy wszystkich wiar, religii, magii, podporządkując je jakiemuś pan-ezoteryzmowi, magii, oddawaniu czci mocom przyrody. Nie ma wątpliwości, iż chrześcijanin wyznający ideologię New Age i noszący ten pierścień łamie pierwsze Boże przykazanie, odrzucając Chrystusa jako jedynego Zbawcę i obrońcę człowieka. Praktyki magiczne oraz pogaństwo to najcięższe formy odstępstwa od Boga. W takiej sytuacji człowiek przestaje wierzyć w stanowczą moc i działanie Boga, oddając się „potajemnej” mocy, znakiem czego jest noszenie odpowiedniego symbolu. W wyniku człowiek odwraca się od Stwórcy, oddając cześć stworzeniu.

2. Pacyfik (Krzyż Nerona; Kurza stopka; Krzyż złamany) Jeden z najbardziej popularnych znaków we współczesnym świecie. Wygląda jako okrąg podzielony linią, która biegnie przez jego środek do centrum, gdzie się rozwidla na dwie linie odchodzące na boki i tworzące kąt prosty. Badacze twierdzą, że pacyfik pochodzi ze starożytnych Indii. Rozszczepiony bowiem w formie odwróconej litery «Y» krzyż wskazuje na święte słowo hinduizmu, buddyzmu i dżinizmu, obarczone pełnią znaczeń ezoterycznych: Om (w brzmieniu: aum). Symbolizuje ono Brahme, Wisiznu i Szywę jako boskie uosobienie energii lub pierwiastków: twórczego, zachowawczego i niszczycielskiego. Właśnie słowo Om wykorzystywane jest na początku wielkich modlitw i zaklęć. A.S. LaVey, twórca współczesnego kościoła satanistycznego (Church of Satan), ukazywał ten symbol przed czarnymi mszami i orgiami oraz wykorzystywał dla dekoracji ołtarza diabła. Twierdził również, iż „znak pokoju” zawsze był najbardziej ulubionym znakiem satanistów. W obrzędach przyjmowania nowych członków tej wspólnoty używa się krzyża w celu publicznego złamania go na oznaczenie zerwania wszelkich więzów z chrześcijaństwem. Następnie zakłada się ów połamany krzyż na szyję nowicjusza na znak „pokoju z szatanem”.

W historii Europy podobny znak można odnaleźć wśród symboli starożytnych Celtów i symboli pisma runicznego. Znak krzyża rozszczepionego u góry symbolizował człowieka, a rozszczepionego u dołu – jego (człowieka) skreślenie. W źródłach średniowiecznych ten symbol nazywano „kurzą stopą” albo „stopą wiedźmy”. Ten znak dekorował również chorągwie muzułmańskie podczas ich napadu na Hiszpanię w 711 r.

Rozpowszechnienie pacyfika we współczesnym świecie jest związane z imieniem filozofa Bertnarda Russella, aktywisty „Communist Teachers League of England” i łoży masońskiej „Fabian Society”. W latach 50-tych XX wieku adwokat Gerald Holtom miał zaprojektować symbol jednoczący wszystkich lewicowych zwolenników pokoju w USA. Holtom postanowił wykorzystać do tego celu właśnie krzyż Nerona. Po czym amerykański ruch hippisów, szczerze finansowany przez Związek Radziecki, rozpoczął rozpowszechnianie tego symbolu pod hasłem: „make love, not war!” (czyń miłość, nie wojnę). W sposób szczególny ten znak zaczął się kojarzyć z pacyfistami po głośnej demonstracji koło brytyjskiego Centrum Rozwoju Energetyki Atomowej w Aldermaston w 1958 r. Pacyfiści mówią, że ten symbol oznacza kompozycję liter „N” i „D” jako hasło walki o rozbrojenie nuklearne (nuclear disarmament), zaś koło symbolizuje świat. Hippisi widzieli w tym znaku różę albo pięść, która łamie zbroję.

Ciekawe, iż aktywizacji ruchu pacyfistycznego równocześnie towarzyszyła fascynacja satanizmem. LaVey dla wielu hippisów był guru jako walczący o wolność seksualną, skrajni hedonizm i anarchię.

Przykład pacyfika pokazuje, jak ezoteryczny lub satanistyczny znak może być kamuflowany jako symbol walki o pokój. Niektórzy twierdzą, że właśnie taki krzyż był wykorzystywany przez Nerona jako znak prześladowania chrześcijan (stąd jedna z nazw tego symbolu), jednak nie ma na to dowodów historycznych. Jednak każdy chrześcijanin powinien wiedzieć, iż przewrócony i złamany krzyż jest uważany za symbol wiary w klęskę chrześcijaństwa. Jest to znak skrajnej pogardy i odrzucenia Chrystusa.

3. Krzyż z kokardką - Ankh (onk) Amulet ten z racji swojego niezwykle podobieństwa do chrześcijańskiego krzyża bywa mylony ze znakiem Chrystusa-Zbawcy. Tymczasem znak „ankh” wywodzi się ze starożytnej kultury egipskiej, gdzie jako hieroglif oznaczał życie, płodność i reinkarnację. Symbolizuje on egipskiego boga Ra, który to wymagał adoracji w postaci orgii seksualnych – znaku płodności (słońce jako symbol płodności). Dlatego ten znak zwany jest często «krzyżem życia». Linia pozioma z pętlą oznacza wschodzące Słońce, pionowa zaś jest jego promieniem. Inna interpretacja wskazuje na dwa pierwiastki: męski (linia pionowa - symbol falliczny) i żeński (linia pozioma – pętla – znak płodności kobiety). Połączenie tych dwóch pierwiastków jest tłumaczone jako znak regeneracji życia poprzez poczęcie, narodziny i reinkarnację.

Ankh funkcjonuje także jako symbol rozwiązłości seksualnej i pogardy dziewictwem. W ostatnich czasach stał się talizmanem niektórych grup zajmujących się okultyzmem i wiedzą tajemną. Rozpowszechniany jest przez karty Tarota, malowidła na ścianach piramid i mumii, w muzyce rockowej występuje na okładkach płyt.

Dla chrześcijan ten znak jest nie do przyjęcia, ponieważ oznacza oddawanie czci pogańskim idolom, wiarę w reinkarnację, rozpustę, pogardę wobec czystości i dziewictwa. Ta symbolika jest niezgodna z chrześcijańską wiarą i moralnością.

Groźba symboli...(część 1)

Wpisany przez кс. Андрэй Рылка
04.09.2010 03:00

